

פנינים יקרים

מתורת רבותינו הקדושים מביאלא

- ליקוטי אמרים ככתבם וכלשונם מספרי רבותינו הקדושים •

פרשת פינחס

• דברי בינה •

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וכו'. (כה יא)

הנה איתא שנתגלגל בפניחס נשמת נדב ואביהוא. והענין ההתגלגלות בו הנשמה שלהם, הוא, שבהם נאמר "בקרבתם לפני ה'", שהקריבו עצמם לפני השם יתברך. ופינחס גם כן עשה זאת במסירת נפשו, ולכן נתגלגלו בו נשמת נדב ואביהוא. וכן כל הצדיקים, הם בחינת קרבן לפני השם יתברך, שמקריבים עצמם לפני השם יתברך, וזה ענין מיתתם.

עמוד רו

• ארון עדות •

השיב את חמתי. (כה יא)

כבר הערנו שהיה צריך לכתוב 'הסיר את חמתי', כי 'השיב' פירושו שהחזיר את החמה. ונראה הכוונה, שלא רק שהסיר את החמה אלא שעוד המתיקה והפכה לטובה. וזה 'השיב את חמתי', שהפך את חמתי לחסד ורחמים. וכו'.

כי הדרך הוא שכאשר איזה שר חוטא אל המלך והמלך כועס עליו, שולח השר שלוחים חשובים אל המלך שיפייסו אותו

עבורו, ואומר להם שבזה ידע שפעלו בשליחותם, אם המלך יחון אותו, ויתן לו איזה מתנה, כי זה יהיה לאות שפעלו להוציא הכעס מלבו והכניסו בו אהבה תחת שנאה.

בן פינחס, היה סרסור לעשות שלום אז בין ישראל לאביהם שבשמים, ובקנאתו לד' פעל לשכך כל הכעס והחמה, ועוד עורר עליהם רחמים וחסדים, והמשיך להם כל השפעות טובות לסימן שנתרצה להם הקדוש ברוך הוא ברב אהבה וחיבה, וכו', והמשיך להם ברכות כל טוב בבני חיי ומזוני, ובשכר זה זכה לשלום, שהיא כלי המחזיק ברכה מדה כנגד מדה, והבן.

עמוד שיב

• תולדות אדם •

בקנאו את קנאתי בתוכם. (כה יא)

בתוכם, שהתורה הקדושה מלמדת אותנו דרך הישר. אם תראה שאחד מבני ישראל עובר עבירה ח"ו, לבל לשנוא אותו עבור זה. כמו ששמעתי מאאדומ"ר הרה"ק [מלענטשנא] זצלה"ה זי"ע, שאמר בשם הרה"ק היהודי זצולה"ה זי"ע ועכ"י, שמצות אהבת בני ישראל הוא כל כך,

"ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו", שהעיקר החטא היה של עצבות, [שהיו מתאבלים אחר החטא והולכים בעצבות ולא שתו איש עדיו עליו]. שאיש ישראל צריך להאמין שיש חלק שאין נוגע שם שום חטא, וזה "בתוכם", שפעל פנחס בקדושתו, שאחר כל הענינים יש השם יתברך בתוכם, לרמז על חלק אלוקי ממעל שנשאר שאין בו פגם, ומזה יכול לבוא לתקן את אשר פגם, "אתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם", וכו'.

עמ' 102

• מבשר טוב •

בקנאו את קנאתי בתוכם. (כה יא)

והיינו שאמרו נמי במדרש [במדר"ר כא א]: "פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, אמר הקב"ה בדין הוא שיטול שכרו לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום", ע"כ. שכוונת פנחס, בקנאו את קנאת ה' צבאות, היה ללא שום כוונה ומחשבה אחרת, כי אם לקנא את קנאתי בתוכם. לכן, במידת הדין ראוי הוא לקבל השכר, ללא צורך בשיתוף מידת הרחמים, כי על קנאת ה' צבאות ברצון שלם למסור נפש להשם יתברך, מגיע השכר בדין גמור כמבואר.

חנוכה פ"ב

• דברי בינה •

צרור את המדינים והכיתם אותם. (כה יז)

אפשר לומר בזה, כי 'מדינים' הוא לשון מחלוקת ומדנים. דהנה אמרו חז"ל: "גדול השלום ושנאוי המחלוקת". וענינו הוא, דהנה בענין השלום אשר האדם

שיאהוב את כל אדם מישראל. רק אם תראה שעובר עבירה ח"ו, לשנוא אותו רק בשעת מעשה, ולא אחר כך.

ולמדוין אנו מכאן, אף על פי שזמרי עשה אותו מעשה, לא שנא אותו פנחס. וגם תורתנו הקדושה מעידה על זה, שהוא "בתוכם", בתוך בני ישראל, שיש לו חלק לעולם הבא, ולא נפרד ח"ו מכלל ישראל.

עמוד קצו

• דברי בינה •

בקנאו את קנאתי. (כה יא)

ובאמת גם ענין זמרי וכזבי היה על דרך זה. כי הוא כיון בזה כוונה עליונה מאוד, כידוע מכתבי האריז"ל ובכל הספרים הקדושים. אך לפי הדור והזמן ההוא, לא היה רשאי לעשות זאת. וזאת היתה מעשה פינחס שהרגו לזמרי - שקינא על חילול השם שהיה בזה. [וכו'].

ולבן נתן לו השם יתברך הכהונה, כי הוא מדה כנגד מדה. כי בחינת הכהן הוא, שיש לו כח לעשות עבודות גדולות ונפלאות, מה שאין ישראלים רשאים. וכמו שהוא קינא קנאתו יתברך בזמרי, בשביל שעסק במדריגות המופלאות בלתי רשותו יתברך - לכן זכה שיהיה ברשותו וכוחו לעשות עבודת הכהנים.

עמוד רט

• חלקת יהושע •

בקנאו את קנאתי בתוכם. (כה יא)

על פי אמרי הרבי מלובלין וצללה"ה על

בשביל שכל מחלוקתם הוא נגד רצונו יתברך. ועל ידי זה השנאה, יהיה בכוחו לבטל באמת כח המחלוקת מן העולם, ויבוא שלום וברכה לעולם. וזהו הפירוש "גדול השלום ושנאוי המחלוקת", אימתי הוא גדול השלום, כששנאוי המחלוקת – כאשר ישנא האדם את המחלוקת מצד עצמה, מפני שהוא נגד רצונו יתברך, ואז יהיה "גדול השלום" שיתקיים לעולם ועד.

זָהוּ הרמז "צרור את המדינים". היינו, שכאשר תצרור ותשנא באמת את המדינים והמחלוקת – אזי "והכיתם אותם". היינו: שתוכל לבטל ולהכות את כוחם הרע, ולהעבירה מן העולם, ותביא את השלום שמחזיק ברכה לישראל.

עמוד רטו

צריך לעשות בין בעלי המחלוקת, יש ב' בחינות: האחד הוא, שכאשר רואה הצד האחד צדיק בריכו נגד השני, או כששניהם אינם זכאים בעיניו, ומריבים בחנם. או לפעמים שניהם צודקים, אך אש המחלוקת הבורע, מסמא עיניהם ולבם, שאינם יכולים להכיר האמת, אזי האדם הרואה זאת, הוא מטיל שלום ביניהם.

ובאמת אין זהו תכלית האמיתי של השלום, כי נעשה השלום רק על פי שכל האנושי המחייב שיהיה כן. וכאשר השכל האנושי יש לו גבול וקץ, לכן גם השלום שנעשה רק על פי השכל הטבעי לא יתקיים לנצח.

והשלימות האמיתי של עשיית שלום, הוא, שישנא האדם בתכלית השנאה את המחלוקת של שונאי ישראל.

מעשי הצדיקים

צָרֹד אֶת הַמְּדִינִים וְהִכִּיתָם אוֹתָם. (כה יז) ובמדרש רבה (כא ד): מיכן אמרו חכמים בא להרגך השכם להרגו.

אחר פטירת מרן היהודי הקדוש מפשיסחא זי"ע, חסידיו ותלמידיו הפצירו בבנו הרה"ק רבי ירחמיאל זי"ע לקבל עליו את ההנהגה. וסיפר הרה"ק ממנוקאטש זצ"ל אשר מקובל אצלו כי אחר פטירת אביו מרן הגה"ק היהודי מפשיסחא זי"ע רצו ליתן לו פדיונות ולקבלו לרבי, ומי שבא אצלו אז מתלמידי אביו זצ"ל לבקשו על ככה שיקבל עליו הרבנות חטף עליו קרדום שהיה מונח בביתו כדי לאיים עליו, ואמר לו בהתראה ואזהרה ברח לך, כי אמרו חז"ל הבא להורגך השכם להורגו והרבנות להיות אדמו"ר הוא הריגת הנפש ר"ל, והמחטיא את חבירו יותר מן ההורגו, ולא קיבל עליו אז כידוע, רק אחרי כמה שנים וכו'.

(תורת הרבי ר' ירחמיאל)

אור יקרות

מאוצרו של הרה"ח חיים שלום פרוש ז"ל

צרור את המדינים – על איש ישראל לשנא את המדינים והמחלוקת – צרור את המדינים – כי: גדול השלום ושנאוי המחלוקת.

(דברי בינה)

אצלך, שיהיה הקדושה שלך מצומצם במקום אחד. ולכן 'קח את יהושע איש אשר רוח בו', שהוא זכה לכח הרוח שלך, שהיא גם כן כלליות הרוחות של כל ישראל - והוא יכניס את ישראל לארץ.

עמ' ריה

• היהודי הקדוש •

ביום השמיני עצרת תהיה לכם. (כט לה)
במדרש [במד"ר פ' כא]: מה תהי לכם, אמר להם המועדים נאים לכם. וזה המדרש בלתי מובן, דמה רוצה המדרש בזה ומה מתרץ בזה, ונראה לומר דקשה להמדרש כמו שמעתי מפה קדוש אדמו"ר הרב מפשיסחא דהיה קשה להמדרש מה פירוש 'עצרת תהיה', דהיה לו לומר 'ביום השמיני עצרת לכם' ותיבת תהיה היא מיותרת.

ותירץ המדרש, דיש זמנים טובים ויש זמנים רעים רח"ל, ובשמיני עצרת משליך הקב"ה הזמנים הרעים ונותן לו רק זמנים טובים, והכי קאמר 'מה תהיה' וקאמר מועדים נאים 'לכם', מועד ענין זמן מועדים נאים זמנים נאים תהיה, שהם טובים לכם. והכא פירושו "ביום השמיני עצרת תהיה לכם" זמנים נאים וטובים. וק"ל. (זכרון שמואל, פנחס)

• ואלה הדברים שנאמרו לדוד •

יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה. (כז טז)
שיוכל להלוך כנגד רוחו של כל אחד ואחד [רש"י פסו' יח]. כי באמת מדוע לא יכוונו התלמידים את עצמן לרב, ולא הרב לתלמיד, אבל כפי האמור נוחא, כי כמו שהתלמיד לא יכול לעלות יותר מכפי מדריגתו, כן הרב אסור לו להשפיע תורתו יותר מכפי הכנת התלמיד, וכאמרם ז"ל, כל השונה לתלמיד שאינו הגון וכו' [חולין קלג.]. לכן צריך הרב לדעת היאך לילך לרוחו של כל אחד ואחד.

יתרוד

• דברי בינה •

קח את יהושע בן נון איש אשר רוח בו. (כו יח)
לפי שאצלך, לפי גודל מעלתך, אין שייך בחינת ירושה לבניך אחריו דוקא. כי היא בחינת צמצום, שכח קדושת האב יהיו לו שארית בבניו אחריו דוקא. כי אתה באמת התפשטות הדעת בכל נשמות ישראל עד סוף כל הדורות, ואתפשטות שלך בכל דור ודור, ובכל אחד ואחד מישראל, מתנוצץ בו כח הדעת של משה רבינו עליו השלום - ואין שום חילוק אצלך בין שירש גדולתך, הבנים, או תלמידך. ואדרבא, אם יירשו בניך את גדולתך - הוא פחיתות גדול

הפעת הגליון השבוע - פרשת פינחס
 לעילוי נשמת

הנערה אסתר פיגא נחמה ע"ה

בת יבלחמ"א ידידינו הרה"ח ר' מרדכי אליעזר שליט"א

הם

ת.נ.צ.ב.ה.